

(0/38)

LA CAMPAÑA DE GRACIA

LA VINGUDA DELS TRES PRESIDENTS

¡Aquesta es la visita que voldríam que l' Espanya rebés!

INTERVIEW AB L' EMPRESSARI

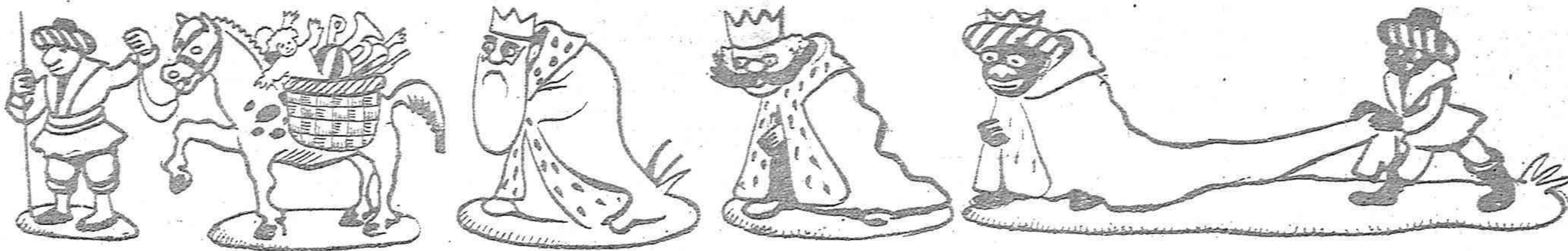

—¿Ja no té la Belle France?

—Ha rescindit el contracte: ara 'ns queda el Lleó, ab el que contém principalment per aguantar la temporada.

¡Ay que quan tornin á tréurela potser s' haurá fet malbé!

¿Has tret la rifa? Donchs ojo, que 'l treure no 't costi car: ja deus sabé alló que dinhen dels diners del sagristá.

El Reaumur sota zero, els impostos en aument... Ab novas d' aquest calibre, veyám aquí no 's queda fret?

L. WAT

SOLUCIONS

Á LO INSERTAT EN LO PENÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA.—Pa-que-ti-lla.
2.ª ANAGRAMA.—Cinta—Canti.
3.ª CONVERSA.—Caldas.
4.ª TARIJETA.—La mala sombra.
5.ª LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Evaristo.
6.ª GEROGLÍFICH.—Cacaus y avellanas.

Han endevinat totes ó part de las solucions corresponents al número anterior, els caballers: R. A. Pau de las Calsas Curtas, Ll. Badía, Moka Soka y C.ª, Ramiro Espinosa, Salvador Tañá, C. de Ll., Vicens Borrás y Baiges.

ENDEVINALLAS

XARADA

Es fruyta la dos-primera, que se 'n fa molt poch cabal, no crech que cap marmanera may n' hají cobrat un ral.
Dos-tercera es animal y d' els que més se belluga, com ell te la ballaruga hasta balla el kake-walk.
Sápigas, amich lector, que he volgut fer la xarada, pero, lo qu' es ma estimada está molt de mal humer porque he posat el seu nom comparat á un animal, y si acertar la total se n' enterará tothom.

J. FAIGES CANALS

ANAGRAMA

(DECLARACIÓ AMOROSA)

Personatjes: ELL y ELLA

ESCENA ÚNICA

(Després de un rato de polémica diu ell.)

ELL Donchs ara 'm vull declarar ¿Perqué negarho? ¡Jo t' am! Primer morirme de fam que deixarte d' estimar. Tan sols per tú es mon amor, per possehir 'l teu ne prego. ¿Me 'l vols donar?
ELLA ¡No te 'l nego!
ELL Y ab gust t' entrego 'l meu cor. Tas paraulas, Tot aymada, de tan valor m' han total que 'l més felis dels mortals me has fet aquesta vegada. ¿Pura vritat es aixó?... ¿Tú m' estimas?
ELLA Es ben cert.
ELL Jo tan ditxós?... ¡No pot ser! ¡Oh, gracias! ¡Fem' un petó!

N. MUTSU-HITO

LOGOGRIFO NUMÉRICH

- 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0.—Nom de dona.
3 0 5 1 0 5 7 9 0.— » » »
9 0 1 2 4 5 7 0.—Carrer de Barcelona.
3 0 8 5 4 6 0.—Poble catalá.
3 7 4 5 0 6.— » » »
3 0 5 6 0.— » » »
0 3 4 5.— » » »
6 0 2.— » » »
3 7.—Nota musical.
2.—Vocal.

MOKA SOKA y C.ª

TARJETA

A. LLEDÓ VERA

Formar ab aquestas lletras degudament combinadas el títul de una aplaudida sarsuela.

R. A. (a) PAU DE LAS CALSAS CURTAS

GEROGLÍFICH

X
O R
LL LL
ELS
I

JOANET DE L' ERA

El qu' entra y 'l que surt

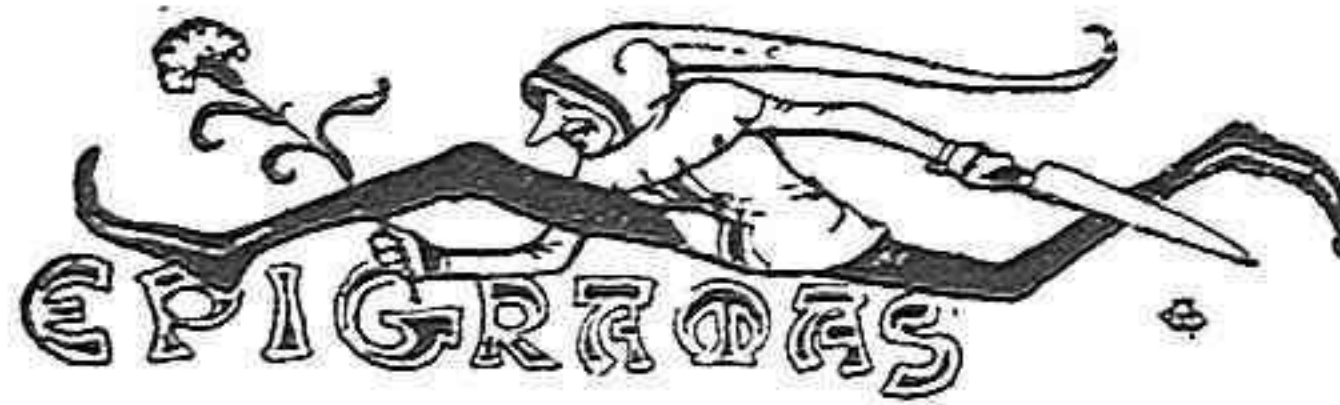

1906:—¿Ahónt vas, desventurat? ¡Ja sabs ahónt te ficás?
1907:—No passeu cuydado. ¿Que no veyeu que ja vinch previngut?

CONVERSA

—¡Pobre noy! D' ensá que 'l va deixar la xicots, que va comensar á aflaquirse que ara mateix ni sembla el
—¿Qué 't refereixes á n' en Mariano, potser?
—¡No, home, no!
—¿Donchs á qui?
—Búsac'h: jo mateix acabo de dirtho, y encare m' ho preguntas?

COLL DE CLAU

EPIGRAMAS

D.ª Clara al seu marit, nomenat D. Pau el borní, li va dir:—Tu, tot fent l' orní, quan Loubet vas 'n á Madrit. —Pero hi vaig aná en l' exprés qual viatje, aymada Clara, me costá un ull de la cara y no vareig veure res.

—Y no has d' estar arrupit si vas tan desarropat?... ¿Qué vols pescá un costipat de gargamella y de pit?... —Me 'n he surtit sense 'l rus y 't ben juro que ara 'm pesa. —¿Cóm pot ser, amich Franquesa, que 't pesi lo que no dus?

AGUIETA

Té un pinzell el pintó Arenas sols per ferhi nens y nenas.

Un petó va fé en Tarrida á sa muller Araceli, exclamant ella dormida: —¡Ay, Enrich; rey de ma vida!— y 'l pobre 's deya Corneli.

ABELARDO COMA

—A sa muller insultá en Pí y hasta li pegá... —¿Per qué? —Perque bacallá al matí per esmorzar li va fé',... y per diná... —Igualment. —St.

Pro el millor va sé al sopá: Sa muller, sempre tossuda en darli el mateix menjá, y ell... ¡túngina!... —¿Y ella?... —Muda... ella sempre ba-callá.

J. MONT

ACUDITS

Una estrangera que visitava Espanya per primera vegada estava encantada de la costum que hi ha en el nostre país de oferirho tot á la persona ab qui 's parla.

Visita un una casa: —Aquí es á casa de vosté—diu l' amo que li fa 'ls honors. Veu un qualsevol objecte que li agrada: —Está á la seva disposició. —Aixó es molt galán, molt caballeresch, molt espanyol—deya l' estrangera.

—Sent aixís que 's mostra tan entusiasmada de aqueixas costums—li digué un amich—suposo que vosté estaré disposada á seguirilas, á lo menos mentres se trobi á Espanya.

—Ab tot el cor!—digué la estrangera. —Me 'n alegro molt. Y perméttim que la subjecti á la primera proba. Senyora, té uns llabis encantadors.

L' estrangera soptada no sab qué respondre. —Vaja, qué fa? Digui lo que ha de dir: «Caballer, están á la seva disposició.»

CORRESPONDENCIA

Caballers: Un catalanista, K. Garro, P. Miguel, J. Aguas, Joseph Fontané, Francisco Escolá, Chaiffeur, Trompa, Ramiro Espinosa Wey, C. Orim, Enrich Bonagarriga (a) Suat, Arcadi Guasch, y A. Mesegora. Una R y una E.

Caballers: Miquel Roca (a) Calet, R. A. (a) Pau de las Calsas Curtas, Caganissus, y Moka Soka y C.ª. Casi tot.

Caballer: Antolí B. R.: Els cantars son faltats de sentimento.—Joseph Sala: Ab molt gust el complauriam, pero ja veu que l' espay no 'ns sobra pera satisfacer á tothom.—Joan Quintana: Com ja pot comprendre, nosaltres no 'ns hi podém anar á fixar en sí el que 'ns escriu es vosté mateix ó es un altre.—L. Dalmau: Tampoch es perfecte; las repetidas assonancias finals de las darreras estrofas deslluheixen la composició. Ab tot, per xó, la cansoneta es bonica. Y mandar!—A. Roca C.: Té rahó; la novia se 'l va volguer rifar, y ara 'oh vendetta! vosté 's voldría rifar als llegidors.—Eugeni Durán: No 'ns acaba de resultar.—Ramón Rull: Foca gracia.—Cunill de Mar, y C. C.: No 'ns es possible insertar las cartas que 'ns envían, per varis motius.—Pere Romaguera: Ja té rahó, ja... Tantas merçes pels bons desitjos.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olim, número 8 Tinta Ch. Lorilleux y C.ª

